

Sprawy połączone C-373/06 P, C-379/06 P i C-382/06 P

Thomas Flaherty i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Odwołanie — Środki ochrony zasobów — Restrukturyzacja sektora rybołówstwa — Wnioski o zwiększenie celów w ramach wieloletniego programu orientacji „WPO IV” w zakresie tonażu — Odrzucenie wniosku

Opinia rzecznika generalnego E. Sharpston przedstawiona w dniu 11 grudnia 2007 r. . . . . I - 2653
Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. . . . . I - 2665

Streszczenie wyroku

1. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Interes prawny — Konieczność posiadania istniejącego i aktualnego interesu prawnego*
(art. 230 WE; decyzja Rady 97/413, art. 4 ust. 2; decyzje Komisji: 98/125, załącznik, pkt 3.3; 2003/245)

2. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Osoby fizyczne lub prawne — Akty dotyczące ich bezpośrednio i indywidualnie*
(art. 230 akapit czwarty WE; decyzja Komisji 2003/245)
3. *Rybołówstwo — Wspólna polityka strukturalna — Wieloletnie programy kierunkowe*
(decyzja Rady 97/413, art. 4 ust. 2; decyzja Komisji 2003/245)

1. Biorąc pod uwagę przedmiot skargi, skarżący musi mieć interes prawny na etapie wniesienia skargi, i to pod rygorem odrzucenia skargi jako niedopuszczalnej. Zarówno przedmiot skargi, jak i interes prawny muszą istnieć, pod rygorem umorzenia postępowania, do momentu wydania orzeczenia sądowego, co oznacza, że skarga powinna w efekcie móc doprowadzić do poprawy sytuacji skarżącego.

W tym zakresie wszyscy, którzy wnioskowali, na podstawie obowiązujących przepisów, o zwiększenie zdolności połowowej niektórych statków rybackich z powodu poprawy warunków bezpieczeństwa, wynikającej z budowy statku zastępującego poprzedni na podstawie art. 4 ust. 2 decyzji 97/413 w sprawie celów i szczególnych zasad restrukturyzacji sektora rybołówstwa wspólnotowego, w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zasobami i ich eksploatacją oraz punktu 3.3 załącznika do decyzji Komisji 98/125 dotyczącej zatwierdzenia wieloletniego programu orientacji irlandzkich statków

rybackich za okres od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., mają w sposób oczywisty interes prawny w domaganiu się stwierdzenia nieważności decyzji odmawiającej udzielenia stosownego pozwolenia.

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji odmawiającej udzielenia wnioskowanych pozwoleń ma w rzeczywistości dla wszystkich osób, których wnioski zostały odrzucone, ten skutek, że czyni wydanie pozwolenia ponownie możliwym na podstawie ponownej analizy tych wniosków, do której Komisja jest zobowiązana. W przypadku możliwości wydania takiego pozwolenia wszelkie działania, które mają zostać podjęte, w tym, w razie potrzeby, budowa statku zastępującego poprzedni, w celu zwiększenia wnioskowanej zdolności połowowej lub jej wykorzystania, mogą być wykonane z zachowaniem znajdujących zastosowanie wymogów i ograniczeń czasowych.

Dlatego też nie można uznać, że skarżący, którzy w dniu wydania spornej decyzji nie przystąpili jeszcze do budowy statków ujętych w jej załączniku II z tym skutkiem, że w dniu tym nie byli ich właścicielami, nie mieli z tego względu interesu prawnego.

dwanaście metrów nie dotyczyła skarżących indywidualnie z tego względu, że w dniu jej wydania nie przystąpili oni do budowy statków ujętych w jej załączniku II, z uwagi na to, że złożyli oni indywidualne wnioski o zwiększenie tonażu statków ujętych w ww. załączniku. W tej sytuacji bowiem złożenie tych wniosków stanowi okoliczność wystarczającą, aby wyróżnić ich w odniesieniu do wszelkich innych osób i zindywidualizować w sposób analogiczny jak adresatów ww. decyzji.

(por. pkt 25, 32–34)

2. Podmioty inne niż adresaci decyzji mogą utrzymywać, iż decyzja ta dotyczy ich indywidualnie, w rozumieniu art. 230 akapit czwarty WE, tylko wtedy, gdy ma ona wpływ na ich sytuację ze względu na szczególne dla nich cechy charakterystyczne lub na sytuację faktyczną, która odróżnia je od wszelkich innych osób i w związku z tym indywidualizuje w sposób podobny jak adresata decyzji.

(por. pkt 36, 41)

W tym zakresie nie można uznać, iż decyzja 2003/245 dotycząca wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w związku z poprawą bezpieczeństwa, warunków żeglugi morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy na statkach długości całkowitej większej niż

3. Artykuł 4 ust. 2 decyzji 97/413 w sprawie celów i szczególnych zasad restrukturyzacji sektora rybołówstwa wspólnotowego, w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zasobami i ich eksploatacją, nie nakłada żadnego ograniczenia w zakresie wieku statku, który może skorzystać z powiększenia zdolności połowowej w dziedzinie bezpieczeństwa. Pojęcie poprawy warunków bezpieczeństwa, o którym mowa w tym przepisie, nie dotyczy poprawy warunków bezpieczeństwa konkretnej jednostki, ale floty krajowej w całości. Nie jest zatem konieczne dla realizacji celu ochrony zasobów rybnych

w wodach wspólnotowych określonego w tej samej decyzji, by nowe statki były wyłączone z systemu ustanowionego tym przepisem.

W tych okolicznościach Komisja, ustanawiając w decyzji 2003/245 dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla

floty rybackiej (WPO-IV) w związku z poprawą bezpieczeństwa, warunków żeglugi morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy na statkach długości całkowitej większej niż dwanaście metrów, kryteria nieprzewidziane przepisami obowiązującymi w danej dziedzinie, przekroczyła swe uprawnienia.

(por. pkt 46, 47)